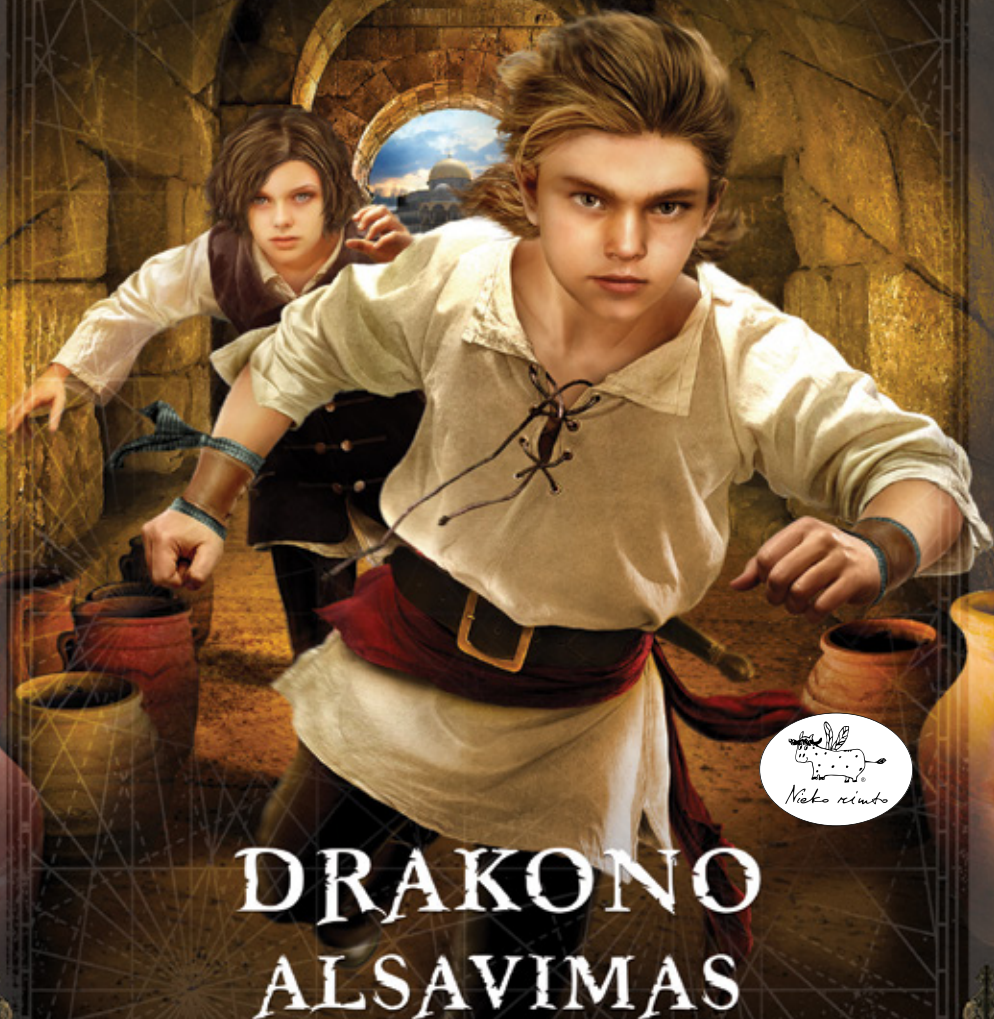


KARTOGRAFO KRONIKOS

A. L. TAIT



DRAKONO
ALSAVIMAS

KARTOGRAFO KRONIKOS

DRAKONO ALSAVIMAS

Versta iš:
A. L. Tait
THE MAPMAKER CHRONICLES:
BREATH OF THE DRAGON
Lothian Children's Books, Sydney, 2015

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos
nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės
bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, A. L. Tait, 2015

Pirmą kartą anglų kalba 2015 metais pavadinimu

The Mapmaker Chronicles: Breath of the Dragon

išleido *Lothian Children's Books*, *Hachette Australia Pty Ltd*

leidybės ženklas, Sidnėjus, Australija.

Lietuvių kalba išleista susitarus su *Hachette Australia Pty Ltd*

per *Graal Literary Agency*, Lenkija.

© Viršelio iliustracija, Jeremy Reston

© Viršelio dizainas, *Blacksheep-UK.com*

© Vertimas į lietuvių kalbą, Rita Bakanienė, 2017

© Leidykla „Niekio rimto“, 2018

ISBN 978-609-441-478-7

A. L. TAIT

KARTOGRAFO KRONIKOS

DRAKONO ALSAVIMAS

Iš anglų kalbos vertė Rita Bakanienė



Vilnius
2018

*Bevei ir Denisui,
lydėjusiems kiekviename šios kelionės žingsnyje*

PIRMAS SKYRIUS

– Čia nieko nėra. Nė vieno žalio lapelio, nė vienos gyvos būtybės, visiškai nieko. Tarsi šioje pasaulio dalyje viskas būtų išmirę.

Kvinas Frymanas net sustingo išgirdęs Aišos žodžius. Išmirę. Viskas taip ir atrodė: plikos uolos ir lakusis smėlis supo statų nykų kalną, kurio viršūnė skendėjo tamsiuose, grėsminguose debesyse. Net ir oras čia atrodė priplėkęs, aplink tvyrojo degėsių tvaikas, nuo kurio Kvinui perstėjo gerklė ir ašarojo akys.

Nuo pat pirmosios dienos, kai Kviną pasirinko šiai beprotiškai kelionei aplink pasaulį, kurios tikslas buvo sudaryti žemės žemėlapi ir įrodyti, kad ji nėra plokščia, berniukas su baime laukė, kada atsidurs šioje vietoje. Juk čia ir yra pasaulio kraštas? Tetrūksta tik Dženesio – ugnimi alsuojančio drakono – lūkuriuojančio tokių bepročių kaip jie, išdrįsusių atplaukti į tokias tolybes.

Visai neseniai Kvinas jau buvo nusprendęs, kad to Dženesio nereikia bijoti. Kad tas drakonas – tiesiog pasakėlė vaikams ir daug labiau reikia bijoti žmonių – tokių kaip keliautojas iš Dželino Chuanas Fordenas, kuris buvo pagrobęs Kviną. Bet dabar abejonės vėl sugrįžo ir Kvinas

atsargiai apžiūrinėjo grėsmingąjį kalną ir jį juosiančius tamsių dūmų ratilus.

Besileidžiančios saulės spinduliuose akmenuota pakrantė atrodė gelsva. Pamažėle blankūs auksiniai šešėliai virto tamsiai bronziniais kaip garsieji Verdanijos brangakmeniai – auksiniai topazai, kasami vienoje slaptoje kasykloje gimtojoje karalystėje. Lengvas vėjelis kedeno Kvinui plaukus, kol jis apžiūrinėjo nykią pakrantę ieškodamas ko nors – bet ko – valgomo. Tačiau aplink tebuvo matyti tik keistos baltų ilčių šūsnys, sukrautos smėlyje tam tikru atstumu viena nuo kitos. Galbūt jas išbarstė Dženezis?

Staiga dešinėje pasigirdęs duslus urzgimas išgąsdino Kviną.

– Kas tai? – paklausė jis, pasisukdamas į savo bičiulę Aišą, kuri nusiminusi kybojo greta ant turėklų.

– Mano pilvas, – rausdama burbtelėjo ji.

Kvinas šyptelėjo.

– O aš maniau, kad mergaitės tokios gležnos ir rafinuotos...

Aiša šiurkščiai niuktelėjo Kvinui alkūne ir įgnybo į skruostą.

– Oi! – suaimanavo jis.

– Geriau neprasidėk su manimi, kai aš alkana, Kvinai.

Kvinas liūdnai pasitrynė skruostą puikiai suprasdamas, kad to nusipelnė. Visa *Laisvės* igula jau ištisas savaites

maitinosi praktiškai vien tik košės skonio vandeniu, tad visi jautėsi gerokai suirzę. O Aiša turėjo dar daugiau priežasčių šitaip jaustis.

Kvinas nužvelgė savo bičiulę – ji atrodė tokia sulysusi, kad skruostikauliai, regis, tuoj kiaurai perskros odą, nors jėgos jos dar tikrai neapleido. Tų pačių jėgų jai kadaise užteko, kad slapčia įsigautų į *Laisvę*, kad užsitarnautų gydūnės reputaciją tarp šių storaodžių, visko regėjusių jūreivių ir kad išdrįstų jiems pasipriešinti, kai teko pakovoti dėl savo teisės būti šiame laive.

– Ar vis dar džiaugiesi, kad su mumis išplaukei? – paklausė jos Kvinas.

Aiša pašnairavo į Kviną savo didelėmis tamsiai mėlynomis akimis.

– Taip, – nesudvejojo ji, – netgi jei atsidūrėme pasaulio krašte, čia vis tiek geriau nei vienatvė karaliaus rūmuose.

Kvinas linktelėjo. Aišos mama Sabrina, išstremta iš gimtojo kaimo už tai, kad puikiai išmanė žoleles ir mokėjo jomis gydyti, mirė iš sielvarto plyšus širdžiai, todėl mergaitė liko viena pati didžiausiame Verdanijos mieste Oukstone. O su Kvinu ji susitiko visiškai atsitiktinai karaliaus rūmų virtuvės darže. Aiša rūmuose dirbo, o Kvinas lankė raštininkų mokyklą, kur mokytojas Blau ją mokė, kaip sudaromi žemėlapiai.

Nejučiomis Kvinas atsiduso, pagalvojęs, kad jo gyvenimas dabar būtų visiškai kitoks, jei mokytojas Blau su Zeinu nebūtų pasibeldę į baltai dažyto jo šeimos namelio duris Markhame. Užuoť kamavęsis badu ir beviltiškai spoksojęs į šį apleistą krantą, dabar jis nekantrautų, kada paragaus čirškančio sultingo kepsnio su keturių rūšių daržovėmis ir tirštu garuojančiu padažu.

Mamos ruošiamas padažas Kvinui labai patiko ir jis metų metus padėdavo jį virti, tad būtent taip ir sužinojo, kad slapstasis ingredientas yra... Berniukas susiraukė. Ar reikia šaukštelio marantos miltelių? Ar tik žiupsnelio?

Net prisimerkęs nuo staiga galvą persmelkusio aštraus skausmo, Kvinas suvokė, kad jis neprisimena. Ir tai gal nebūtų taip svarbu, jei jis nebūtų Kvinas. Juk Kvinas prisimena *viską* – kiekvieną visų savo mamos receptų detalę, vietą, kur jis buvo šią dieną lygiai prieš šešerius metus, ir visas smulkmenas, pavaizduotas šioje kelionėje jo kuriamame žemėlapyje. Mintyse Kvinas regėjo visus kada nors matytus, perskaitytus ar išgirstus vaizdinius, o kai norėdavo ką nors prisiminti, jis paprasčiausiai visus juos peržiūrėdavo, kol rasdavo, ko ieškojęs.

Tačiau kadangi prieš kelias savaites sprukdamas nuo dželiniečių (ir pilno laivo piratų) ir nukritęs nuo laivo stiebo jis susimušė galvą, dabar jautėsi taip, tarsi kažkas būtų išplėšęs kelis lapus iš šios spalvingos atminties

knygelės. Didieji piešiniai niekur nedingo, bet trūko kai kurių detalių.

Aiša buvo įspėjusi savo bičiulį apie pasekmes, kurias gali patirti dėl galvos traumos, bet Kvinas nusprendė, kad jam tiesiog paskaudės galvą dieną kitą, o paskui viskas ir vėl grįš į senas vėžes.

Dienos virto savaitėmis, tas aštrus skausmas iš tiesų kankino rečiau, bet Kvinas tik dabar pradėjo suprasti, kokia žala vis dėlto padaryta jo atminčiai.

Aišai apie savo nerimą Kvinas nieko nepasakojo. Jis nusprendė kol kas viską pasilaikyti sau.

Berniuko mintis nutraukė staiga pasigirdęs duslus urzgimas ir Aiša niuktelėjo jam alkūne.

– Ir kas gi čia gležnas ir rafinuotas? – nusikvatojo ji.

– Čia ne aš! – atkirto Kvinas šiurkščiau, nei jam to norėjosi, ir vėl įbedė akis į tolumoje stūksantį kalną. – Žiūrėk!

Aiša įsikibo jam į ranką ir abu bičiuliai įsistebeilijo į viršukalnę. Ją supantys tamsūs debesys dabar atrodė dar baugesni, jie sukosi ir vis tirštėjo.

– K-k-kas tai? – užsikirsdama paklausė Aiša, dar stipriau suspausdama Kvinui ranką.

– Nežinau, – atsakė jis, bandydamas perrėkti ir vėl pasigirdusį duslų urzgimą. – Bet nemanau, kad turėtume čia likti.

Karaliaus sumanytos lenktynės aplink pasaulį, kur trys laivo įgulos varžosi, kuri parveš tikslesnį ir gražesnį pasaulio žemėlapi, eina į pabaigą. Išskirtinę atmintį turintis „Laisvės“ kartografas Kvinas, žinoma, nupiešė tiksliausią žemėlapi – tačiau tai nereiškia, kad kitų komandų klasta nesukliudys jam laimėti.

Trečiojoje australų rašytojos A. L. Tait serijos „Kartografo kronikos“ knygoje apstu nuotykių, pavojų, kovų, aukštinama drąsa, draugystė ir sąžiningumas.

Redaktorė **Elvyra Kutanovienė**
Korektorė **Goda Baranauskaitė-Dangovienė**

Maketavo **Miglė Dilytė**

Tiražas 3000 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius



Kai jau esi matęs pasaulio, jo nebepamirši.

Kartografas Kvinas, kapitonas Zeinas, apgaulės būdu į laivą įsmukusi Aiša ir visa „Laisvės“ įgula skuba namo. Lenktynių metai eina į pabaigą, o komandai svarbu ne tik parvežti geriausią pasaulio žemėlapi ir išpūdingų lobių, bet ir suskubti grįžti pirmiems. Tai ne taip paprasta, kai pakeliui laukia daugybė kliūčių ir nuotykių!

Be to, kas žino, kokie netikėtumai gali laukti grįžus?

Kiti Kvino Frymano nuotyčiai:



www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas



ISBN 978-609-441-478-7



9 786094 414787